

فضا برای فعالیت استخوان خرد کرده ها وجود ندارد

ژیمناستیک همیشه در بین رشته های ورزشی در سطح استان از موقعیت خاصی بهره مند بوده و ورزشکاران آن در تمامی مقاطع سنی برای استان افتخار آفرین بوده اند.

ژیمناستیک در سال های نه چندان دور از نظر وحدت و یکپارچگی همه دست اندرکاران و تلاشگران آن عرصه در بین رشته های ورزشی منطقه سرآمد بوده ولی متأسفانه در مقطعی از تاریخ آن، برخی از حرکات تفرقه آمیز که ریشه در خودخواهی و غرور و منفعت طلبی داشت در بین اعضای آن فاصله انداخت. موضع گیری هایی انجام پذیرفت و در نهایت آسیب و ضرر ناشی از رفتار برخی ها متوجه ژیمناستیک شد.

هر چند که وجود استعداد های ناب در منطقه و علاقه مندی خانواده ها برای روی آوردن فرزندان شان به این رشته تا حدودی برخی از رفتار های غلط و برداشت های ناصحیح و اقدامات نسنجیده را جبران می کرد.

همین استعداد های ناب فرزندان و آینده سازان منطقه است که علی ر غم وجود مشکلات و برخی نارسایی ها در دهه اخیر، همیشه در رقابت های مختلف کشوری نمایندگان استان افتخار آفرینی کرده و جایگاه مناسبی را به خود اختصاص داده اند. مگر می توان حضور قهرمانانی از اردبیل چون علی عزیزی، محمد رمضانپور، حامد نمازی و احمد محمدی را در تیم های ملی فراموش کرد؟ این قهرمانان جزء افتخارات ژیمناستیک استان و کشور به شمار می روند و مسلماً این امکان برای استان ما وجود دارد که باز هم چون گذشته در مقطع بزرگسالان در تیم ملی نمایندگان شایسته ای داشته باشد.

بهانه برای پرداختن به رشته زیبای ژیمناستیک حضور یکی از قهرمانان نام آشنای این رشته در دفتر نشریه بود. احمد محمدی یکی از قهرمانان سال های پرغرور ژیمناستیک استان است که در کنار دیگر بزرگان چون عزیزی، رمضانپور و نمازی سال ها حرف اول در منطقه و تیم ملی را زده اند و حقانیت فرزندان دامنه سیلان در برخورداری از استعدادهای قابل توجه در ژیمناستیک را به اثبات رسانده اند.

احمد محمدی 10 سال سابقه عضویت در تیم ملی داشته و چهار سال نیز کاپیتان تیم ملی بوده است. او نایب قهرمان غرب آسیا بوده و در سال 80 به عنوان ورزشکار برتر ایران انتخاب شده است. او در سال های 80 و 81 به مقام قهرمانی کشور در مجموع شش اسباب دست یافته و

به طور کلی از مقطع سنی زیر 9 سال تا بزرگسالان کلکسیونری از افتخارات و مدال های مختلف قهرمانی را از آن خود نموده است. وی دل خونی از وضعیت حال حاضر ژیمناستیک داشت. می گفت: قهرمان پروری و استعداد یابی در این رشته رنگ باخته و در سال های اخیر با هدف درآمدزایی به آن نگاه شده است.

وی افزود: در حالی که زمانی نمایندگان ژیمناستیک اردبیل در تیم ملی حرف اول را می زدند و این منطقه قطبی در ژیمناستیک کشور محسوب می شد، امروز نماینده ای در تیم ملی ندارد. چرا باید قهرمانان و خاک خورده های این رشته به مانند علی عزیزی و من در کنار گود باشیم. مگر برای پرورش و تجربه اندوزی ما از بیت المال هزینه نشده است؟ پس چرا و به چه علتی عزیزان تمایل ندارند تا تجربیات ما در اختیار جوانان و علاقه مندان به این رشته قرار داده شود.

وی در ادامه گفت: متأسفانه در ژیمناستیک اردبیل افرادی که یک حکم قهرمانی در استان در کارنامه کاری آنها وجود ندارد به راحتی می توانند به عنوان مربی فعالیت نمایند ولی برای کسانی که عمری را در ژیمناستیک سپری کرده اند فضا برای فعالیت فراهم نمی شود. وی در ارتباط با یکی از جوانان آینده دار ژیمناستیک استان گفت: کیوان انصاری ورزشکار فوق العاده ای است که متأسفانه بعد از ضرب دیدگی پاها به نوعی از فعالیت در ژیمناستیک خودداری کرده است. او می تواند همچنان بدرخشد به شرط آن که به قهرمانانی چون او بهای لازم داده شود.

وی افزود: یکی از خواست های کیوان انصاری کار با اینجانب است که مورد قبول برخی از آقایان قرار نگرفته و او همچنان به دور از این رشته، روزگار می گذراند.

وی یکی از مشکلات ژیمناستیک را توجه بیشتر به درآمدزایی اعلام کرد و گفت: در برنامه مسؤولان، فعالیت های حرفه ای باید جای خاصی داشته باشد و حساب فعالیت های تفریحی با برنامه های جدی قهرمانان جدا باشد. مثلاً می توان گفت که در سالن هایی که مناسب برای فعالیت های حرفه ای می باشد و اصلاً به این منظور تجهیز شده اند نباید تمرینات تفریحی انجام گیرد.

وی گفت: ورزش صحنه مردی و جوانمردی است. آنهایی که ادعای ورزشی بودن دارند باید از هرگونه تخریب شخصیت خودداری نمایند و آنهایی که در این عرصه مسؤولیت داشته و صاحب اختیار هستند باید حق را به حقدار بدهند و مدافع حق و حقیقت باشند و برای همه سلايق و خاک خورده ها و استخوان خرد کرده ها فضای خدمت را آماده نمایند.